

15 JANUARI 1927

No. 2

32e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

„Zoo geeft dan een iegelijk wat gij schuldig zijt, schatting wien gij de schatting, tol wien gij den tol, vreeze wien gij de vreeze, eer wien gij de eer schuldig zijt.”

Rom. 13 : 7.

KERK EN STAAT*). TEEKENEN DER TIJDEN.

Mijne broeders en zusters, ik verheug mij zeer, en loof den Heer, Die onze sterkte is en van Wien wij afhankelijk zijn voor leiding en ondersteuning, voor de uitstorting Zijner goedheid jegens ons in deze groote samenkomst van Heiligen die hier vergaderd zijn voor de halfjaarlijksche conferentie der Kerk.

Terwijl ik deze vergadering overzie en de omstandigheden bedenken, die ons tezamen brachten, teruggaand tot in het verre verleden, en zie, of tracht te zien, hoe letterlijk de Heer Zijn beloften aan hen, met wie Hij een verbond aangaat, vervult, dan is mijn hart verheugd.

Het doel van deze samenkomsten der Kerk is dat zij, die gekozen zijn om over haar te presideeren, met hare leden tezamen gebracht mogen worden, alwaar verslag van den vooruitgang en ontwikkeling van het werk des Heeren uitgebracht kan worden, wanneer instructies gegeven kunnen worden en wij aangemaand kunnen worden, waar aanmaning noodig is, en aangemoedigd waar wij aanmoediging noodig hebben.

Er zijn zoovele duidelijke kenmerken die de Kerk van andere godsdienstige richtingen onderscheiden dat het onmogelijk is, in een korte spanne tijds, om zelfs betrekkelijk weinigen er van aan te halen. Dit is één van die duidelijke kenmerken, deze groote ver-

*) Toespraak in de October-Conferentie 1926, gehouden te Salt Lake City, door A. W. Ivins van het eerste Presidentschap.

zameling der Kerk, welke tweemaal in een jaar plaats heeft. Een ander duidelijk kenmerk is dat deze menschen die hier vergaderd zijn en die het lidmaatschap der Kerk uitmaken, naast God de besturende invloed en macht van dezelve uitmaken.

Zij, die presideeren, worden hier geplaatst door de stem van den geest des Heeren, en ondersteund door de stem van de leden. De leden ondersteunen hen met hun geloof en gebeden en zij zijn afhankelijk van den Heer voor inspiratie en wijsheid om de zaken der Kerk behoorlijk te leiden voor het welzijn van al hare leden. Het is geen Kerk waarin elk afzonderlijk lid geheel afhankelijk is van de instructies en getuigenissen hunner presideerende ambtenaren. De getuigenis van de waarheid die hen tezamen brengt is hun persoonlijke gave en recht en zij zijn hier en houden vast aan het geloof omrede de Heer Zijn waarheid aan hen bekend gemaakt heeft door de kracht en gave des Heiligen Geestes, en zij steunen niet op anderen voor deze kennis.

Slechts een korten tijd geleden, slechts weinige maanden, nog in dit jaar verzamelde een groep vertegenwoordigers van andere godsdienstige richtingen van alle deelen van dit berggewest hier te Salt Lake City. Zij bespraken de belangen van hun onderscheidene organisaties, en onder meer, zooals gewoonlijk, bespraken ze de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, welke zij voortgingen te betitelen als een niet-Christelijke organisatie en zij namen groot genoegen, zoo te zien, in de verslagen die gemaakt waren door verschillende vertegenwoordigers van deze richtingen over het feit dat zij eindelijk er in geslaagd waren om de muren van dezen Amerikaanschen „Islam" neer te vellen, dat het Christendom zich een weg baande onder de Heiligen der Laatste Dagen; dat de activiteiten onzer ouderlingen verminderden, en de tienden van de Kerk gaandeweg uitgeput raakten. Met andere woorden, dat er een achteruitgang in de Kerk was die hen scheen aan te sporen in de hoop dat hare leden ten slotte bekeerd mochten worden tot het Christelijk geloof. Ik zal deze zaak niet bespreken. De notulen van deze groote vergadering waren gepubliceerd en kunnen gelezen worden. Ik dacht terwijl ik deze samenkomst van mannen en vrouwen overzag, dat het een voldoende antwoord is voor deze lieden. Wij sporen hen aan en zegenen hen in hun rechtvaardig streven en de Heer zal hen zegenen voor al het goede dat zij tot stand brengen. Doch zij zijn het feit niet gewaar dat deze Heiligen der Laatste Dagen, deze menschen die zij trachten te bekeeren tot het Christendom, reeds bekeerd zijn, niet door argument, noch door rede alleen, doch door de gave des Heiligen Geestes waardoor zij getuigenis afleggen van de goddelijkheid van de zending en het karakter van den Verlosser der wereld zooals geen ander volk het doet.

De gebeurtenissen der laatste zes maanden beschouwende, —

en voor een nauwkeurig waarnemer zijn zij zwanger geweest met gebeurtenissen die de spoedige nadering van de sluiting van het werk des Heeren aanwijzen — ben ik meer in het bijzonder door twee gebeurtenissen getroffen dan door eenige andere gedurende dat tijdperk. De tegenwoordige houding van het burgerlijk gouvernement in de Mexicaansche Republiek tegenover de overheerschende Kerk in die Republiek is van grooter belang voor de wereld dan wij doorgaans verstaan. Het is geen vraag die Mexico alleen aangaat, doch een die alle kerken der wereld betreft en de resultaten die daar verkregen zullen worden — of het gouvernement van Mexico stand zal blijven houden in zijn tegenwoordige houding of de kerk die er tegen is stand zal blijven houden — zal een grooten invloed op de verwantschap van kerk en staat overal tengevolge hebben.

Het schijnt mij toe als een aanwijzing dat een tijd gekomen is wanneer de behoorlijke verstandhouding tusschen Kerk en Staat, tusschen maatschappelijke en godsdienstige wetten, tusschen hen die het gouvernement van den staat bedienen, en hen die als vertegenwoordigers der kerk of de verschillende godsdienstige richtingen der wereld staan, vastgesteld zal moeten worden.

Dat er een behoorlijk verwantschap bestaat wordt duidelijk verklaard in het Woord des Heeren en in de leeringen van den Verlosser zelve. Geef den Keizer wat des Keizers is en gehoorzaamheid aan de burgerlijke wetten. Geef God wat aan Hem behoort en schenk vertrouwen en dienst aan Hem. Dit kan zeer spoedig gedaan worden zoo de menschen slechts er toe gebracht kunnen worden om de juiste verstandhouding van deze twee groote bedienende machten te verstaan. Een der beschuldigingen tegen Christus ingebracht, was dat Hij Zichzelf als Koning uitriep. „Ja”, zeide Hij, tegen Pilatus, „Ik ben een Koning, doch Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld. Ik ben hier niet in het verwekken van een opstand tegen het Koninkrijk van Herodus, of het Keizerrijk van Rome. Mijn Koninkrijk behoort aan het toekomstige leven. Ik ben hier om het volk den weg aan te wijzen die hen terug naar God zal leiden, waar zij het eeuwige leven zullen verwerven en waar zij gekroond mogen worden als koningen en priesters des Allerhoogsten”.

Ik zal niet in een langdurige behandeling van dit vraagstuk vervallen. Ik wensch alleen maar uwe aandacht er op te vestigen. De Laterdaagsche Heiligen hebben er wellicht meer direct belang bij dan enig ander volk in de wereld, wegens het feit, dat de groote meerderheid der bevolking van Mexico bestaat uit menschen, die algemeen Indianen genoemd worden, maar door de Laterdaagsche Heiligen gekend worden als de Lamanieten, die wij gelooven het uitverkoren zaad van Abraham en het volk der belofte te zijn, die hier naar dit land gebracht en gevestigd

werden onder besturing van God onzen Vader, onder leiding van hun geïnspireerde profeten.

Zij ontwikkelden eene groote beschaving, maar vervielen tenslotte wegens ongeloof, trouweloosheid en onverschilligheid voor het woord des Heeren en de onderrichtingen van Christus, die persoonlijk onder hen verkeerde, tot duisternis, werden verdeeld in stammen en gedund door onderlinge oorlogen, totdat zij tenslotte den geest van het Evangelie van Christus zoover verloren, dat zij afgoden vereerden en menschelijke offeranden offerden, wat geheel onbekend was bij de leerlingen van hunne vaderen.

Het was in dezen toestand dat de veroveraars van Mexico hen vonden. Hunne profeten hadden hen daarvoor gewaarschuwd. Zij hadden ze gezegd zich van dezen afgodendienst af te laten, en dat zij door de Heidenen vertreden zouden worden, die naar dit beloofde land zouden komen. Maar juist zoo bepaald als hun onderwerping door vreemdelingen verklaard is geworden, beloofde ook de Heere hunnen voorvaderen, dat zij verlost zouden worden, dat een overblijfsel tot eene kennis der waarheid van het Evangelie van Christus en hun werkelijken oorsprong teruggebracht zouden worden.

En zoo zien wij uit naar de verandering der toestanden in dat land die de vervulling van die belofte kunnen veroorzaken. Geen volk van dezen tijd is zoo vertreden, zoo vervolgd, zoo bezocht en zoo belast geworden met onredelijke lasten, als het volk van Mexico, gedurende de gepasseerde vier honderd jaren. Niet meer lijden kan op een mensdom komen dan zij verduurd hebben. Onbarmhartiglijk behandeld door hun veroveraars, tot slavernij gebracht, hebben zij aldus door al de geslachten heen geleden. De Heere zal in Zijn genade, en ongetwijfeld door middelen die zoo natuurlijk en algemeen zijn dat velen Zijn hand er niet in zullen zien, hen van dien toestand verlossen. Een vergelding heeft hunne vervolgers getroffen. Het is een opmerkelijk feit, dat er van hen die deze natie onderwierpen, niet één was die in dit leven niet gestraft werd voor hetgeen hij hen deed lijden. Columbus, de ontdekker van dit land, de man die een aanspraak kon maken op eer en glorie, veel meer dan hij ooit ontving, stemde in den handel in deze menschen als slaven toe en zond ze in heele ladingen naar de oude wereld. U allen weet hoe hij te Valadolid in Spanje stierf, hoe hij in de gevangenis geworpen werd, hoe hem de eer ontnomen werd en hij daarvan ontdaan stierf.

Herman Cortez, de veroveraar van Mexico onderging hetzelfde lot. Francisco Pizarro en zijn vriend Almagro, de veroveraars van het Peruviaansche rijk, leden gelijkerwijs. Pizarro doodde Atahualpa, en later Almagro zijn boezemvriend. De jongere Almagro doodde Pizarro en die werd op zijn beurt weder door den gouverneur van het land gedood. Dus kwam vergelding hen een voor een

opeischen. Ik geloof, dat deze wet even onvermijdelijk is als de dood zelf. Datgene maaien wij wat wij zaaien.

Derhalve, mijne broeders en zusters, zijn wij bij deze beweging geïnteresseerd, dezen strijd welke nu in dat land gestreden wordt en die zal bepalen of de burgerlijke regeering of de kerkelijke regeering zal heerschen, of dat deze twee zich vereenigen zullen en in een harmonieerende gehoorzaamheid aan 's lands en geestelijke wetten willen streven naar de ontwikkeling van dit vasteland, zooals God onze Vader dat zou willen hebben.

Een andere zaak waarin ik dacht dat u belang zoudt stellen, is een groote beweging die in Engeland is begonnen, en die ik met groote belangstelling gevolgd heb. Er bestaat eene vereeniging die door velen der groote geleerden en staatslieden van Engeland gesteund wordt, en die de Engelsch-Israëlitische beweging genoemd wordt.

Het Engelsche volk is bezig uit te vinden wie hunne voorzaten waren. Zij worden beheerscht door de gedachte dat zij van Israëel zijn, en onderzoeken en bestudeeren de oude overleveringen en volksgewoonten en zeden van Wales, van Ierland, van Engeland en Schotland, in eene poging om den oorsprong en de bestemming van het Engelsche ras te bepalen. En dit is in 't kort wat zij te weten komen: In de eerste plaats, dat het woord „British” zeer beteekenisvol is. Ik vroeg een Joodschen Rabbijn naar den oorsprong van dat woord. Hij zeide het was in het Hebreeuwsch uit twee woorden samengesteld, „Brit” — een verbond, en „ish” — een man. Een verbondsman, of een man van het verbond, het verbond dat God onze Vader met Abraham maakte, het verbond waarin Hij hem beloofde dat zijn zaad zoo talrijk zou worden als de sterren — een verbond waarin Hij beloofde, dat koningen uit hem geboren en dat door hem alle naties der aarde gezegend zouden worden.

Ik kan den tijd niet nemen om in bijzonderheden te treden, maar laat het genoeg zijn te zeggen dat deze onderzoekingen zeer beslist, zoo niet zeker, bewijs leveren, dat op een vroegen datum in de wereldgeschiedenis, niet lang na de tien stammen gevanke-lijk naar Assyrië door Shalmanezar weggevoerd werden, de stam van Dan in Ierland verscheen en vandaar naar de Scandinavische landen trok, en daar vind u deze eigenaardigheid weer, (Dan is een der tien stammen van Israëel) dat Denemarken Dan's land beteekent, of het land van Dan.

Ik heb hier eenige aantekeningen opgeschreven, om niet te veel tijd in te nemen, der ontwikkelingen van het onderzoek. Het was na de verstrooming der tien stammen dat Troy gesticht werd, en het is nagenoeg bevestigd dat de Troyanen en de natien, die in den tijd leefden van wat wij het tijdperk der fabelen noemen, het overschot waren van die verstroomde tien stammen van Israëel,

die van de monding der rivier Eufraat vertrokken en noordelijk over de bergen tot boven in Europa reisden. Zij beweren dat de vroege verschijning van Dan zeer duidelijk bewezen is. Later ging er een andere afdeeling van ditzelfde volk naar Schotland, waar die zich vestigde. Zes honderd jaren voor Christus verscheen in Ierland een groote Israëlitische wetgever, die de handhaving der tien geboden met kracht deed onderhouden en een profetenschool stichtte, en Ollam Fodhla genoemd werd, twee Hebreeuwse woorden welke „wondervolle Profeet” beteekenen. Een medaillon in het bezit van Engeland bevestigt de identiteit van dezen man als de Profeet Jeremiah.

Een oud handschrift, dat in het Britsche Museum opgedolven is, bevestigt het bestaan van een groot figuur, die daar ongeveer op denzelfden tijd verscheen als Jozef van Arimathea, die met zijn dochter Anna naar dat land was getrokken. Deze man was, volgens die bewijzen, een jongere broeder van den Vader der Maagd Maria, dus deze Anna was dan een nicht der Maagd. Het Koninklijke huis van Engeland kan zijn geslachtslijn volgen tot deze vrouw Anna. Er blijft geen reden voor twijfel hieraangaande over. De eenigste vraag die overblijft is de identiteit van Anna vast te stellen, en sommige geleerden van Engeland zijn het met elkander eens, dat zij een nicht der Maagd Maria moet zijn geweest.

Het Engelsche wapen wensch ik even te bespreken. Ik denk dat niemand onzer er ernstig aan gedacht heeft zijn symbolische beteekenis te ontlede. De Leeuw van het Huis van David is daarop weergevonden; de eenhoorn, waarmede de Heere Jozef vergeleek, toen Hij zeide, dat zijne hoorn zou zijn als die van den eenhoorn, die het volk van alle deelen der wereld te zamen zoude drijven; de harp, die de banier van David was. Er zijn tien symbolen op het Britsche Wapen, die de tien stammen schijnen te vertegenwoordigen. En deze waren er niet op aangebracht wegens de kennis die het moderne Engeland droeg van hunne beteekenis toen zij die aannamen. Het was de wapenkunde die hen van voorgaande geslachten overhandigd was geworden.

Hetgeen mij het meeste belang inboezemde was, dat dit Engelsche volk nu pas begint uit te vinden, wat de Laterdaagsche Heiligen hen reeds bijna honderd jaren getracht hebben te leeren. Deze groote vergadering van menschen die hier dezen morgen bijeengekomen zijn, — zoo u naar de presideerende Patriarch der Kerk zoudt gaan, wiens recht het is, wegens zijne roeping om uw geslacht uit te maken — zou hij u bijna zonder uitzondering verklaren tot het zaad van Jozef te behooren, en in de groote meerderheid van gevallen, uit het geslacht van Efraïm, want dit is het land dat Efraïm gegeven werd — deze eeuwige heuvelen. Zijne zegeningen waren grooter dan die zijner voorzaten. Jacob

zeide, dat die zich uitstrekten tot aan het einde der eeuwige heuvelen. En dus dit bijeendrijven geschiedt thans en hier vergadert Israël in vervulling van de onveranderlijke woorden der profeten des Heeren.

Nu, mijne broeders en zusters, er is veel meer — o, een wereld vol belangwekkende bewijzen die te voorschijn komen, niet door ijveraars, of door dwaze mensen, maar door geleerden, door Egyptologen, door mensen die het verstaan — totdat de gedachte in Engeland bijna algemeen begint te worden, dat Israël zich daar bevindt, wat wij altijd geweten hebben.

(Wordt vervolgd.)

LOTEN EN DOBBELEN.

Door het eerste Presidentschap van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen werd op 14 November 1908 het volgende artikel uitgegeven, hetwelk geenszins zijn waarde verloren heeft door de jaren en ter harte genomen dient te worden door alle leden der Kerk, en in het bijzonder door de verschillende leiders van organisaties.

Aan belanghebbenden: Het dobbelen wordt over het algemeen veroordeeld als een vooraanstaand kwaad van den huidigen dag. Wat als dobbelen bekend staat wordt verboden door de wet en tegengewerkt door de geachte kringen der societeit. Niettemin wordt dat kwaad onder tal van andere benamingen in de hand gewerkt in tehuizen, clubs en liefdadigheids-gelegenheden, zelfs binnen de muren van heilige gebouwen. Middelen om geld bij elkander te brengen door op het „doppel-instinct” te werken zijn algemeen gangbaar bij kerk-gezelligheden, wijkpartijen, e.d.

Wat ook elders het geval moge zijn, deze gewoonte wordt niet goedgekeurd in deze Kerk, en elke organisatie die zulks toestaat is in strijd met de raadgevingen van de algemeene autoriteiten der Kerk.

Zonder te trachten om de vele verwerpelijke vermommingen van dit kwaad zooals het zich onder ons voordoet, bij name te noemen, zoo zeggen wij wederom tot het volk dat geen eene soort gelukspellen, raadsprijs-wedstrijden of verlotingen toegestaan kan worden in feestelijkheden of uitvoeringen die onder toezicht staan van onze Kerk-organisaties.

De zucht om iets van groote waarde voor weinig of niets te krijgen is bederfelijk en elke beweging die deze zucht of begeerte aanwakkert is een sterke hulpe voor het kweken van de dobbelzucht, die een ware verwoesteres is onder duizenden. Een dubbeltje te wagen in de hoop een gulden te winnen in alle spellen is verwant aan het dobbelen.

Denkt niet dat het verloten van waardevolle artikelen, prijzen aan winnaars van raadsel-wedstrijden uitloven, het gebruik van uitvindingen van welken aard ook voor het winnen van prijzen toegestaan of verontschuldigd kan worden omdat het geld, daardoor verkregen, voor goede doeleinden gebruikt zal worden. De Kerk behoort niet ondersteund te worden in welken vorm ook, met middelen door dobbelen of spellen verkregen.

Laten alle ambtenaren en ambtenaressen van alle organisaties der Kerk hunne aandacht hieraan schenken, zoowel als aan andere artikelen hierover. Een zeker artikel hieromtrent is te vinden in de „Juvenile Instructor” van 1 Oct. 1902 waarin aanhalingen gemaakt zijn van vroegere raadgevingen aan het volk hierover. Voor aller belang wordt hier een gedeelte van dat artikel weergegeven. In antwoord op een vraag of verloten en geluks-spellen gerechtvaardigd zijn als het doel dat daardoor bereikt wordt, nuttig is, werd het volgende gezegd: „Wij zeggen met nadruk: „neen”. Verloten is slechts een gewijzigde naam voor dobbelen”.

President Brigham Young zeide eens tegen zuster Eliza R. Snow: „Vertel de zusters niet te loten. Als de moeders verloten, zullen de kinderen dobbelen. Verloten is dobbelen”. Dit wordt er aan toegevoegd: „Sommigen zeggen: „Wat moeten wij doen? Wij hebben goederen in voorraad, wij kunnen ze niet verkoopen, en wij hebben geld noodig voor de armen, dat wij bij elkander kunnen krijgen door die te verloten”. „Laat liever de goederen in de kasten liggen verrotten dan het oude gezegde weer te doen herleven: Het doel heiligt de middelen”. Als Heiligen der Laatste Dagen kunnen wij niet veroorloven een moreel beginsel op te offeren voor geldelijken winst.”

Zooals verder in dat artikel gezegd werd, heeft het Algemeene Committee van de Deseret Zondagsschool Unie besluiten gemaakt die onweerlegbare afkeur van verloten en alle soorten geluks-spellen met het doel om geld te verkrijgen ten bate van de Zondagsschool, doen blijken. En de algemeene autoriteiten der Kerk hebben gezegd zooals zij nu zeggen tot het volk: Laat geen verloting, raadsel-prijswedstrijden of andere middelen van geldverzameling, door beroepingen op den geest van geluk-winst, geduld worden in één organisatie der Kerk

JOSEPH F. SMITH,
JOHN R. WINDER,
ANTHON H. LUND,

„Improvement Era”, Dec. 1908.

Eerste Presidentschap.

„Beter is een weinig met gerechtigheid, dan de veelheid der inkomsten zonder recht.” Spreuken 16 : 8.

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: JOHN P. LILLYWHITE - ASSISTENT: G. DOEZIE

LEERGANGEN VOOR HET JAAR 1927.

Wij laten hier de lessen volgen zooals die bereid zijn geworden voor de verschillende klassen en organisaties in de zending voor het jaar 1927.

PRIESTERSCHAPSKLASSEN.

Lezingen over de Artikelen des Geloofs door J. E. Talmage.

Waar deze lessen reeds begonnen waren, zullen zij voortgezet worden, terwijl de overige vertakkingen ermede zullen aanvangen.

Boeken verkrijgbaar voor f 1.—; f 1.50 en f 2.50.

ZONDAGSSCHOOL.

Ouders- en Theologie klassen — Lessen uit „Vitality of Mormonism” (Levenskracht van Mormonisme), gepubliceerd in „De Ster”.

2de Middelbare Afdeeling — Het boek van Mormon. Lessen worden toegezonden totdat schetsen gereed zijn.

1ste Middelbare Afdeeling — Gebeurtenissen in het leven van Jezus Christus. Lessen worden eveneens toegezonden.

Lagere Afdeeling — Voorloopig dezelfde lessen als in de 1ste Middelbare Afdeeling.

Kindergarden — Bijbelsche Verhaaltjes (als in 1926).

ZUSTERS-HULPVEREENIGING.

Het Boek van Mormon.

Voor deze studie zullen dezelfde lessen gebruikt worden als in de 2de Middelbare Afdeeling, doch breedvoeriger behandeld.

ONDERLINGE ONTWIKKELINGS-VEREENIGING.

Leden van 14 tot 18 jaar „Gezondheid en Succes” Deze lessen worden toegezonden.

Leden boven 18 jaar „Wat Jezus Leerde”. Boeken verkrijgbaar voor f 1.—.

De leuze voor den jaargang 1926/27 is „Wij behartigen een persoonlijke getuigenis van de goddelijke zending van Joseph Smith”.

Wij dringen er nogmaals sterk op aan dat stiptelijk aan deze lessen gehouden worde, zooals zij hierboven aangegeven zijn. Steeds is er een neiging in de verschillende klassen om af te dwalen van de aangewezen onderwerpen, door afwijkende vragen te stellen en te behandelen, waardoor het doel der lessen in vele gevallen niet bereikt wordt.

HET CELESTIALE HUWELIJK. *)

Eeuwige verbintenis der seksen.

„Nochtans is de man niet zonder de vrouw, noch de vrouw zonder den man in den Heere.” (I Cor. II: 11).

Deze schriftuurlijke tekst verliest veel van zijn beteekenis indien hij alleen op het tijdperk van het sterfelijk bestaan betrekking heeft. De werkelijkheid van een persoonlijk bestaan na den dood aannemende zoowel vóór als na de opstanding, moeten wij, om consequent te zijn, ook het feit aanvaarden van de eeuwigheid der seksen. In het hiernamaals zal een man een man zijn en een vrouw een vrouw, evenals hier.

Het huwelijk, zooals het wordt beschouwd door de Heiligen der Laatste Dagen, is door God verordineerd en bestemd om een eeuwige verbintenis te zijn. De Kerk sluit het niet opdat het slechts een tijdelijke en wettige overeenkomst zal zijn, van kracht alleen gedurende het sterfelijk leven der betrokkenen, maar opdat het ook een plechtig verbond zij dat aan de andere zijde van het graf blijft voortbestaan. Onder de huwelijksverordening, zooals deze in haar geheel in de Kerk bediend wordt, wordt den man en de vrouw de gelofte van onderlinge trouw opgelegd, niet tot dat de dood hen scheidt, maar voor tijd en alle eeuwigheid.

Een overeenkomst welke als deze zoo verreikend is, die zich uitstrekt niet alleen over dit aardsche leven, maar ook na den dood, vereischt, om van kracht te zijn, een autoriteit die boven alle andere staat welke door menschelijke bemiddeling tot stand gebracht worden; en zulk een autoriteit vindt men in het eeuwige door God gegeven Heilige Priesterschap.

Slechts dan wanneer God den mensch volmacht verleent met de belofte dat de bediening onder deze volmacht in den hemel zal worden erkend, kan er een overeenkomst in deze wereld worden aangegaan en van onverzwakte kracht zijn na den dood van de betrokkenen. Het huwelijk wordt door wettelijke voorschriften behoorlijk vastgelegd; en elke huwelijksverbintenis die overeenkomstig de wet wordt aangegaan, is eerbaar en geldig gedurende het leven van beide partijen, tenzij zij door een wettelijke handeling wordt opgeheven. Maar het ligt buiten de macht van den mensch om voor de eeuwigheid wetten te maken.

Dit wordt duidelijk gemaakt in een openbaring, welke in 1843 aan de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen gegeven werd. Een gedeelte daarvan luidt als volgt:

„Alle verbonden, beloften, verbintenissen, verplichtingen,

*) Zondagsschoolles voor Ouders- en Theologieklas.

eeden, verordeningen, vereenigingen of verwachtingen, die niet gemaakt, aanvaard en verzegeld zijn, zoowel voor den tijd als voor alle eeuwigheid, door den Heiligen Geest der belofte, en dat bovendien allerheiligst, door hem die gezalfd is, door openbaring en gebod..... zijn van geen geldigheid, kracht of macht, in en na de opstanding der dooden; want alle beloften, welke niet met dit doel gemaakt zijn, hebben een einde wanneer de menschen dood zijn..... En elk ding dat in de wereld is, hetzij het verordineerd is door menschen, door tronen, heerschappijen, machten, of voorname dingen, wat zij ook mogen zijn, dat niet door Mij, of door Mijn woord gemaakt is, zegt de Heere, zal terneder geworpen worden, en zal niet verblijven nadat de menschen dood zijn, noch in, noch na de opstanding, zegt de Heere Uw God." (Leer en Verbonden 132:7, 13).

Dit beginsel en deze wet op het huwelijksverbond toepassend, gaat de openbaring aldus voort:

„Daarom, indien een man eene vrouw huwt in de wereld, en hij huwt haar niet door Mij, noch door Mijn Woord, en hij maakt een verbond met haar zoolang als hij in de wereld is, en zij met hem, zoo is hun verbond en huwelijk van geen kracht wanneer zij dood en uit de wereld zijn; daarom zijn zij niet door eenige wet verbonden, wanneer zij uit de wereld zijn”.

Deze heilige orde van het huwelijk, dat het verbond en de zegening in zich sluit voor tijd zoowel als eeuwigheid, wordt duidelijk in de Kerk onderscheiden als het Celestiale Huwelijk, en alleen diegenen kunnen het ontvangen, die door hun leven waardig geoordeeld worden het Huis des Heeren binnen te treden; want deze heilige verordening, tezamen met andere van eeuwigdurende kracht, mogen alleen in de Tempels worden voltrokken, die voor dezen verheven dienst opgericht en ingewijd zijn.

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen sluit en erkent evenwel wettige huwelijken voor dit leven alleen, en brengt deze verbintenissen volgens de wereldsche wet tot stand, tusschen partijen die niet den Tempel binnengaan of vrijwillig de mindere en tijdelijke orde van het huwelijk kiezen. De verordening van het Celestiale Huwelijk sluit het tijdelijke huwelijk in zich, en wordt dus aan niemand voltrokken die volgens de wetten des lands niet gerechtigd is te huwen.

Het huwelijk, dat ook na den dood geldig zal zijn, moet hier voltrokken worden, zooals alle andere verordeningen, die van den mensch op aarde worden verlangd, en wel onder de autoriteit die God voor de aardsche bediening heeft ingesteld. De staat in de opstanding van diegenen die anderszins waardig zijn, doch een huwelijk voor het leven alleen en hetzelfde onder de menschelijke wet hebben gesloten, wordt zoowel in de oude als moderne Schrift verklaard, en is gelijk aan die van engelen of dienende

wezens, die niet met eeuwige vermeerdering of toename gezegend zijn :

„Want deze engelen onderhielden Mijne wet niet, daarom kunnen zij niet toenemen, doch blijven gescheiden en alleen, zonder verhooging, in hunnen verlostent toestand, tot alle eeuwigheid, en zijn voortaan geen Goden, doch zijn voor immer en altoos engelen van God”. (Leer en Verbonden 132: 17).

Uit „Vitality of Mormonism”, door J. E. Talmage. Vertaald door A. J.

ZONDAGSSCHOOLWERK.

Voorspel.

Slowly and softly.

MARY ALLEN, (Edinburgh)

AVONDMAALVERS VOOR FEBRUARI 1927.

Oh, Heiland, in dit avondmaal
 Voel ik hoe Gij mij mint ;
 En nader tot U andermaal
 Als zwak, maar dankbaar kind.

Naspel.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING VOOR FEBRUARI 1927.

(Markus 8 vers 34 en 35).

„En zoo wie achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge Mij ; Want zoo wie zijn leven zal willen behouden die zal het verliezen ; maar zoo wie zijn leven zal verliezen, om Mijnentwil, en om des Evangelies wil, die zal het behouden.”

HET WARE MORMONISME.

Leer, Leven en Lotgevallen der Laterdaagsche Heiligen.

Door FRANK I. KOOYMAN.

Geschreven voor „Eenheid”, Weekblad voor Maatschappelijke en Geestelijke Stroomingen, Redactie J. Eigenhuis, Den Haag, die het onderwerp inleidde met een artikel over het Boek van Mormon: „Het Jongste Heilige Boek”.

Zendingswerk.

(Vervolg.)

In de Laterdaagsche Kerk kan ieder lidmaat, zoo vrouw als man, geroepen worden om op een geestelijke of maatschappelijke zending te gaan tot heil hunner medemenschen. Zoo'n zending duurt doorgaans twee jaar of langer. De zendelingen helpen niet alleen hen die alreeds tot de Kerk toegetreden zijn, maar trekken over de gansche wereld, prediken het eeuwige Evangelie en lijven hen, die de waarheid omhelzen, in de Kerk in.

„Zendingen zijn gevestigd in de volgende landen, en tienduizenden uit die naties zijn naar het vergaderoord der Kerk opgetrokken: de Vereenigde Staten van Noord-Amerika, Groot-Britannië, Frankrijk, Duitschland, Holland, België, Denemarken, Zweden, Noorwegen, Finland, Rusland, Oostenrijk, IJsland, Italië, Zwitserland, Jersey Eilanden, Hindoestan, Malta, Zuid-Afrika, Mexico, Canada, onder een aantal Indianenstammen in de Westelijke Staten en Territories van de Ver. Staten, de Sandwich Eilanden, Samoa, de Vriendschapseilanden, Australië, Nieuw-Zeeland, Turkije, Palestina, Japan, en de republiek van Guatemala. De verkondiging van het evangelie in deze landen is beduidend, maar is niet alles wat de Kerk hoopt te doen. Het wordt beschouwd als de zending van de Kerk deze evangelieverkondiging voort te zetten totdat voldaan is aan de opdracht aan de Kerk gegeven in den aanvang van haar bestaan, namelijk dat dit „evangelie des koninkrijks” verkondigd zal worden aan alle natie en geslacht en taal en volk totdat het gepredikt zal zijn als een getuigenis in de geheele wereld „en dan zal het einde komen.” (Matth. 24 : 14); opdat de rechtvaardigen behouden mogen worden en de goddeloozen bezocht met de oordeelen Gods die tegen hen besloten zijn”. („Mormonism”, B. H. Roberts. p. 76, editie 1923).

Het zendingswerk is een groot samengehecht kerkdoel: het verlangen om de hoogste vreugde voor heel het menschdom te weeg te brengen. Uitteraard is het onmogelijk dat een verstandelijk wezen tot de gelukkigste vreugdesferen opstijgt tenzij anderen mede opstijgen. De verhevenste bestaansvreugde voor allen of ten

minste voor de meerderheid dergenen, die het heilpad betreden! Dat beoogt het Heilsplan. En dat beoogt ook de Kerk, die deel uitmaakt van het Heilsplan. De taak der kerk is onvoltooid zoolang allen niet de waarheid gehoord hebben. Er kan geen sprake zijn van enkele gezaligden voor den Lichttroon en de meerderheid ongelukkig. Heil voor allen die willen, is het groote zendingsdoel der Kerk.

De zending in Nederland.

Toen de schrijver ettelijke jaren geleden uit pure liefhebberij historische gegevens begon te verzamelen over het onderhavige onderwerp, bleek hem al spoedig dat hij niet in Holland zijn moest, maar in het Rotsgebergte. Daarheen toch, voornamelijk naar Zoutmeerstad en Ogden, zijn in den loop der jaren haast alle Nederlandsche Mormonen van vroeger dagen en velen van den lateren tijd verhuisd. En zoo komt het dat ik den lezer nu verzoeken zal mij te vergezellen naar laatstgenoemde stad. Wij gaan in onze gedachten enkele jaren terug. Het is 10 Juli 1921. Honderden Hollanders zijn saamgestroomd in den ruimen Ogden-tabernakel, dien zij geheel vullen. Wat er aan de hand is? De kranten hebben er met groote *headlines* melding van gemaakt dat de Hollanders in Utah feest vieren: „Hollanders' Conference and Jubilee Commemorates Mission Anniversary”. Het zestigjarig bestaan der Nederlandsche Zending wordt feestelijk herdacht tijdens de jaarlijksche Hollanders Conferentie. Drie dagen lang. Des Vrijdags te Salt Lake City in de Assembly Hall op het Tempelplein. Des Zaterdag in den namiddag reünie van oud-zendingen in het Lorin Farr-park te Ogden en des avonds algemeene samenkomst in de groote zaal van het Weber Normal College te Ogden. En nu, Zondag, des morgens en des namiddags groote godsdienstige bijeenkomsten in den tabernakel. *O n s J u b e l f e e s t*, zoo staat er met groote letters op de programmaboekjes, waarin de feestelijkheden aangekondigd staan. Een der feestliederen geeft ons goede inlichtingen:

„Vieren wij vroolijk feest
 Met een dankbaren geest:
 Zestig jaar sinds het Heillicht verscheen
 Op den dierbaren grond
 Waar ons wiegjen eens stond,
 Waar wij woonden en werkten voorheen.
 Zestig jaar streefden daar
 Heilboden Gods,
 Hebben 't Woord ons ontvouwd,
 En wij hebben gebouwd
 Ons geloof op de Levende Rots.

In historischen tijd
 Heeft ons land zich bevrijd
 Van den dwang door verdrukkers geweld.
 Minnend vrijheid en recht,
 Mocht ons volk niet geknecht,
 Nooit de stem van 't geweten gestild.
 Neêrlands bloed, vroom en vroed,
 Vrij zijt g' en frank,
 Waar ter wereld g' u wendt,
 Waar g' ook opslaat uw tent,
 Heeft uw naam een voortreff'lijken klank.

Sinds de Kerk werd gevest
 In 't ons dierbaar gewest,
 Is het Werk met Gods zegen bekroond;
 Een gestadige groei,
 Een milddadige bloei
 Heeft den arbeid der werkers beloond.
 En ons oog blikte omhoog:
 „Oogstheer, verhoor
 Onze vurige beê:
 In dat Land bij de Zee
 Ga het oogstwerk nog langen tijd door!”

(Wordt vervolgd.)

UIT DE ZENDING.

Het nieuwe jaar heeft een zeer aanmoedigend begin gehad in de zending hier, en als leden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen hebben wij ware redenen om hierover verheugd te zijn.

Te Rotterdam namelijk werden op den eersten Januari 1927 zeventien zielen door den doop en oplegging der handen in de Kerk ingelijfd, waarvan twaalf dezer woonachtig zijn in de vertakking te Den Haag. De overige vijf leden behooren in de Rotterdamse gemeente. Het was inderdaad zeer verkwikkend voor de getrouwe arbeiders in het werk van God om deze nederige zielen tot de waten des doops te leiden, als vruchten van hun prediking, die de wasdom van Onzen Vader in den Hemel genoot.

Moge het jaar 1927 nog vele zielen zien toetreden tot de Kerk en den dag verspoedigen, dat deze aarde bereid zal zijn voor de tweede komst van Christus!

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen roept luide tot elke natie, geslacht, taal en volk: Hebt geloof in God. Behandelt elkander rechtvaardiglijk. Brengt oude verkeerdheden in orde vóór de kans voorbij is. Streeft om in te gaan door de poort in het Koninkrijk van God, terwijl de kans daar is, want waarlijk, de tijd is kort, en de komst des Heeren op handen. Bekeert U en wordt gedoopt, een iegelijk van u, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen, waardoor gij geleid zult worden in de paden van waarheid en zaligheid beërven in den grooten en verschrikkelijken dag des Heeren, die nabij is, zelfs aan de deur!

J. E. TALMAGE.

CONFERENTIE AANKONDIGING.

De eerste conferentie in de Nederlandsche Zending in het jaar 1927 zal gehouden worden te Rotterdam, te weten op 20, 21, 22 en 23 Januari.

Vergaderingen zijn als volgt:

Openbare vergaderingen op Donderdag en Vrijdag, des avonds acht uur. Eveneens openbare vergaderingen op Zondag 23 Jan. om 10 uur 's morgens en 7 uur 's avonds.

Vergadering voor het priesterschap, ambtenaren en ambtenaresen in de Rotterdamsche Conferentie op Zaterdag, des avonds 8 uur. Vergadering voor de leden op Zondag, te 2 uur 's namiddags.

Zendingen-vergadering op Zaterdag, des morgens 9 uur.

Alle vergaderingen zullen gehouden worden in de onlangs veel verbeterde zaal „Excelsior”. St. Janstraat 15.

Slechts de vergadering op Zondag 23 Januari, des avonds te 7 uur zal gehouden worden in het gebouw „Het Nut”, Oppert 81.

Het wordt niet verwacht dat alle zendingen in de Nederlandsche Zending deze conferentie zullen bijwonen, tenzij anderszins bekend gemaakt zal worden.

Alle vergaderingen zijn vrij. Belegd voor het voeden der hongerigen en dorstigen naar waarheid! — ZEGT HET VOORT!

INHOUD.

Kerk en Staat, Teekenen der tijden blz. 17		Zondagsschoolwerk blz. 28
Loten en dobbelen „ 23		Het ware Mormonisme „ 29
Leergangen voor het jaar 1927 „ 25		Uit de zending „ 31
Het Celestiale huwelijk „ 26		Conferentie Aankondiging „ 32

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.